

Súd: Krajský súd Žilina
Spisová značka: 13CoP/103/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 5123236779
Dátum vydania rozhodnutia: 31. 07. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Mária Dubcová
ECLI: ECLI:SK:KSZA:2024:5123236779.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Márie Dubcovej a členov senátu Mgr. Zuzany Štolcovej, JUDr. Jána Burika, v právnej veci navrhovateľky: A. B., nar. XX.X.XXXX, trvale pobytom C. D. E. XXX, XXX XX C. D. E., zastúpená právnym zástupcom JUDr. Vladimírom Durajom, advokátom, so sídlom Sládkovičova 1700, 022 01 Čadca a otca navrhovateľky: F. B., nar. XX.XX.XXXX, trvale pobytom G. XXX, XXX XX H., v konaní o zvýšenie výživného, o odvolaní otca navrhovateľky proti rozsudku Okresného súdu Žilina č.k. 30Pc/40/2023-48 zo dňa 19. februára 2024 vo výrokoch o určenej vyživovacej povinnosti, doplatení zameškaného výživného a o trovách prvoinštančného konania, takto

rozhodol:

Rozsudok Okresného súdu Žilina č.k. 30Pc/40/2023-48 zo dňa 19. februára 2024 v napadnutých výrokoch o povinnosti otca navrhovateľky prispievať na jej výživu výživným vo výške 300,- Eur mesačne vždy do 15-teho dňa v mesiaci vopred k rukám navrhovateľky s účinnosťou od 23.10.2023, o nedoplatku na výživnom v spojení so závislými výrokmi o zmene rozsudku Okresného súdu Čadca č.k. 7P/3/2020-60 zo dňa 08.09.2020 v časti výživného a o trovách prvoinštančného konania, podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, p o t v r d z u j e .

Žiaden z účastníkov n e m á n á r o k na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Napadnutým rozsudkom okresný súd rozhodol, že otec je povinný prispievať na výživu A. výživným vo výške 300,- Eur mesačne vždy do 15-teho dňa v mesiaci vopred k rukám A. s účinnosťou od 23.10.2023. Nedoplatok na výživnom za obdobie od 23.10.2023 do 29.2.2024 vo výške 343,22 Eur je otec povinný zaplatiť v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku k rukám A.. Vo zvyšnej časti okresný súd návrh A. zamietol a súčasne zmenil rozsudok Okresného súdu Čadca č.k. 7P/3/2020-60 zo dňa 08.09.2020 v časti výživného na A.. O trovách prvoinštančného konania bolo rozhodnuté tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

2. Okresný súd v odôvodnení napadnutého rozsudku, a to v odseku 1. poukázal na návrh navrhovateľky, jeho odôvodnenie, v odseku 2. na vyjadrenie otca navrhovateľky.

3. V odsekoch 4. až 8. odôvodnenia napadnutého rozsudku okresný súd poukázal na rozsah vykonaného dokazovania a za aplikácie ust. § 62 ods. 1, 2, 3, 5, § 65 ods. 3, § 75 ods. 1, § 76 ods. 1, § 77 ods. 1, § 78 ods. 1 až 3 Zákona o rodine v spojení s ust. § 52 CMP, § 232 ods. 3 CSP rozhodol tak, ako uviedol vo výrokovej časti svojho rozsudku.

4. Okresný súd uviedol, že podľa vykonaného dokazovania oboznámením sa s listinnými dôkazmi, výsluchom navrhovateľky a otca navrhovateľky dospel k záveru, že návrh na zvýšenie výživného na

sumu 300,- Eur mesačne bol dôvodný. Naposledy bolo o výživnom rozhodnuté rozsudkom Okresného súdu Čadca č.k. 7P/3/2020-60 zo dňa 8.9.2020, ktorým bolo manželstvo rodičov navrhovateľky rozvedené, navrhovateľka bola na čas po rozvoze zverená do osobnej starostlivosti matky a otec bol zaviazaný prispievať na jej výživu sumou 220,- Eur mesačne, pričom styk otca so A. upravený nebol. V tom čase priemerná mesačná čistá mzda otca bola 778,- Eur, čistý priemerný mesačný príjem aj s deťmi 948,- Eur. A. bola študentkou strednej školy. Okresný súd pri rozhodovaní o zmene výživného porovnal okolnosti, dôležité pre určenie výživného tak, že v čase skoršieho rozhodnutia, ako aj v čase vydania rozhodnutia zisťoval hmotno-právnu podmienku zmeny pomerov a zistil, že navrhovateľka je od septembra 2022 študentkou vysokej školy Univerzity Mateja Bela v Banskej Bystrici, v druhom ročníku bakalárskeho štúdia. Býva v rodinnom dome spolu so svojou mamou a jej priateľom. Vlastníčkou domu je mama, ktorá je zamestnaná. Výdavky navrhovateľky predstavujú poplatok za internát mesačne 72,- Eur, MHD v Banskej Bystrici mesačne 20,- Eur, na skriptá, knihy na semester vynaloží 70,- Eur, na cestovné domov mesačne 20,- Eur, výdavky má v súvislosti so stravou, do školy, na prax potrebuje topánky, ktoré kupuje na začiatku semestra v hodnote 30,- Eur, na bežné topánky ročne vynaloží od 400,- Eur do 500,- Eur, na oblečenie v priemere 50,- Eur mesačne, na hygienické potreby 30,- Eur mesačne, kozmetiku 25,- Eur mesačne, mobilný telefón platí okolo 20,- Eur mesačne. Mesačne chodíva 6 – 7 krát na plaváreň, permanentka stojí na 15 vstupov okolo 30,- Eur. V roku 2017 podstúpila operáciu kolena, preto si kupuje vitamíny a výživové doplnky na koleno mesačne okolo 40,- Eur.

5. Pri zisťovaní pomerov otca navrhovateľky okresný súd zistil, že býva v prenajatom byte, náklady na bývanie sú 200,- Eur mesačne, cestovné do práce 100,- Eur mesačne. Do práce chodíva na turnusy a keď je v práci, spí na ubytovni. Má bežné výdavky, strava, ošatenie, hygiena, na lieky, ktoré má predpísané od lekára, vynaloží 50,- Eur. Je vlastníkom pozemku, lúky, osobného motorového vozidla, vozíka. Po vyporiadaní BSM s matkou A. mu matka vyplatila sumu 70.000,- Eur, z ktorých prostriedkov si chce zabezpečiť vlastné bývanie. Otec je zamestnaný a jeho priemerný mesačný príjem predstavuje okolo 1.161,- Eur. Uviedol, že v zamestnaní bude do 03.03.2024. V júli minulého roka bol odsúdený na podmienený trest odňatia slobody na 1 rok so skúšobnou dobou 15 mesiacov za marenie výkonu úradného rozhodnutia, a preto sa nebude môcť zamestnať u terajšieho zamestnávateľa, keďže jednou z podmienok na uzavretie pracovného pomeru je podmienka bezúhonnosti.

6. Súd prvej inštancie mal za nepochybné, že od posledného rozhodnutia o výživnom nastala zmena pomerov na strane A., ktorá od septembra 2022 začala navštevovať vysokú školu, zvýšili sa jej výdavky v súvislosti so školou, a taktiež bežné výdavky, čo sa týka stravy, ošatenia, hygieny. Okresný súd zvýšil výživné o 80,- Eur na sumu 300,- Eur mesačne, čo je v možnostiach, schopnostiach otca prispievať výživným A. v tejto výške s poukazom na jeho dosahovaný príjem a nevyhnutné výdavky. Okrem výživného otec svojej dcére iným spôsobom neprispieva, nedáva jej ani darčeky na sviatky, Vianoce. Navrhovateľka uviedla, že medzi ňou, mamou a otcom došlo k vyhrotenej situácii, preto nie je s ním v kontakte asi pol roka. K vyjadreniu otca, že v marci 2024 mu končí pracovný pomer u doterajšieho zamestnávateľa, okresný súd uviedol, že rozhoduje podľa stavu v čase jeho vyhlásenia, kedy otec bol zamestnaný, a pokiaľ s ním nebude opätovne uzavretý pracovný pomer s terajším zamestnávateľom, otec si vlastným konaním (podmienené odsúdenie otca) zaviniť, že nebude môcť ďalej pracovať u terajšieho zamestnávateľa, na čo súd nemôže prihliadať, pretože podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine takéto konanie možno hodnotiť ako vzdanie sa zamestnania a zárobku, ktorý dosahoval. Okresný súd vychádzal aj z majetkových pomerov otca, ktorý má na účte finančné prostriedky vo výške 70.000,- Eur. Okresný súd pri určení výživného prihliadol aj na to, že A. je vyplácaný rodinný prídavok vo výške 60,- Eur mesačne a vyživovaciu povinnosť k nej má aj matka, ktorá si plní vyživovaciu povinnosť sčasti aj uspokojovaním bytových potrieb A..

7. Nedoplatok na výživnom za obdobie od 23.10.2023 do 29.02.2024 vo výške 343,22 Eur (aliquotná časť za mesiac október vo výške 23,22 Eur, 4 mesiace x 80,- Eur rozdiel medzi naposledy určeným výživným a zvýšeným výživným) okresný súd zaviazal otca zaplatiť v lehote 3 dni od právoplatnosti rozsudku k rukám A. v súlade s ust. § 232 ods. 3 CSP, podľa ktorého lehota na plnenie je 3 dni a plynie od právoplatnosti rozsudku. Otec má na účte finančné prostriedky, a preto je v jeho možnostiach jednorazovo zaplatiť uvedený nedoplatok v stanovenej lehote.

8. Okresný súd uviedol, že vo zvyšnej časti návrh A., ktorým žiadala zvýšiť výživné na sumu 320,- Eur mesačne od podania návrhu zamietol a súčasne zmenil posledné rozhodnutie o výživnom, a to rozsudok Okresného súdu Čadca č.k. 7P/3/2020-60 zo dňa 08.09.2020 v časti výživného na A..

9. O trovách prvoinštančného konania rozhodol podľa § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania, ak okresný súd nezistil osobitné dôvody na priznanie trov niektorému z účastníkov.

10. Proti rozsudku okresného súdu, a to vo výrokoch, ktorými bola určená vyživovacia povinnosť vo výške 300,- Eur mesačne, doplatenie zameškaného výživného a v trovách konania v zákonnej lehote podal odvolanie otec navrhovateľky. Nesúhlasil s výškou výživného a poukázal na neopodstatnenosť časti výdavkov, prezentovaných navrhovateľkou. Mal za to, že rozsudok okresného súdu je nedostatočne odôvodnený a nepreskúmateľný, nepresvedčivý a javí znaky arbitrárnosti. Otec navrhovateľky v odvolaní poukázal na Článok 6 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd s námietkou, že okresný súd nepopísal zistený skutkový stav veci, nevymedzil relevantné normy, ktoré bolo potrebné aplikovať na prejednávajúcu vec. Namietal nepreukázanosť výdavkov, keď dcéra – navrhovateľka chodí domov zo školy 2x do mesiaca, vlaky má zadarmo, pripláca si len miestenku, čo je 1,- Euro, preto výdavky 20,- Eur mesačne sú nadsadené, nepodložené. Rovnako nákup obuvi v sume okolo 500,- Eur ročne je ničím nepodložený a nadštandardný, topánky sa dajú kúpiť za 60,- Eur až 100,- Eur lepší priemer a vyššia kvalita. Navrhovateľka – dcéra je dospelá, noha jej nerastie, nevykonáva žiadnu činnosť, kde by tieto podliehali extrémnemu opotrebeniu. Je zrejmé, že sa kupujú sezónne jedny na teplejšie a jedny na chladnejšie počasie. Tieto sa nekupujú každý rok. Pokiaľ ide o obuv do školy v sume 30,- Eur tak otec navrhovateľky bol presvedčený, že dokázu vydržať 3 – 5 rokov, ak sa s nimi zaobchádza zodpovedne, preto tieto položky sú neakceptovateľné, v odôvodnení okresným súdom nevyvetlené. Nejasná a nejednoznačná je aj úhrada plávania, v ktorom otec navrhovateľke nechce brániť, ale je zrejmé, že cena plávania pre študentku pri zakúpení permanentky nie je 4,5 Eur ale max. 2,- Eur, pri návšteve plavárne 6x do mesiaca je to 12,- Eur. Aj v tejto časti navrhovateľka uviedla nadsadené sumy mesačných výdavkov. Pri skutočných nákladoch navrhovateľky podľa dokladov a odpočítaní nadsadených súm sú náklady navrhovateľky mesačne 400,- Eur. Navyše navrhovateľka je dospelá a môže si privyrobitť, pričom vyživovaciu povinnosť majú znášať obaja rodičia, t.j. aj matka, ktorá už nemá osobnú starostlivosť.

Otec navrhovateľky v odvolaní uviedol, že už v konaní pred okresným súdom vo februári 2024 uviedol, že bude bez práce. Tohto času je na dlhodobej práceneschopnosti s poruchou zdravia, s problémom s chrbticou z dôvodu dlhodobého výkonu povolania vodiča, teda z dôvodu výkonu práce a nie svojvoľne, na čo upozorňoval okresný súd. V súčasnosti jeho príjem bude 55 % z príjmu, pričom tento stav potrvá dlhodobo vzhľadom na prebiehajúce vyšetrenia, liečbu, následnú rehabilitáciu, a tým nemôže otec navrhovateľky svoje povolanie vykonávať. Došlo k zmene pomerov na jeho strane z objektívnych dôvodov, ktoré majú vplyv na výšku vyživovacej povinnosti, pretože v súčasnosti by z príjmu 600,- Eur mesačne mal zaslať polovicu na výživné navrhovateľke, čo nie je možné od neho spravodlivo očakávať. Hoci pred okresným súdom upozorňoval, že bude bez práce a kvôli jeho zdravotným problémom zmluva nebude predĺžená, bol postup okresného súdu pri rozhodovaní nesprávny, ak len sucho argumentoval, že vychádza pri svojom rozhodovaní z aktuálneho stavu. Neboli ničím zdôvodnené výdavky navrhovateľky, tieto zostali nadsadené, nepreukázané. Okresný súd neodôvodnil svoje napadnuté rozhodnutie a nezaoberal sa podstatnými argumentami, čo je nezlučiteľné s ideou spravodlivého procesu. Navrhol rozsudok okresného súdu zrušiť a vec vrátiť na ďalšie konanie.

11. K odvolaniu otca navrhovateľky sa vyjadrila navrhovateľka prostredníctvom zvoleného právneho zástupcu v podaní zo dňa 18.04.2024. Žiadala rozsudok okresného súdu potvrdiť ako vecne správne rozhodnutie. Podľa názoru navrhovateľky okresný súd sa vysporiadal tak po skutkovej ako aj po právnej stránke so všetkými potrebnými okolnosťami a zákonne rozhodol za aplikácie § 62 Zákona o rodine. Už podľa ustálenej judikatúry je zrejmé, že k zmene vyživovacej povinnosti dochádza v prípade, ak sa závažnejším spôsobom zmenia pomery účastníkov v porovnaní s ich pomermi podľa predchádzajúceho súdneho rozhodnutia, čo v danom prípade sa stalo, ak navrhovateľka navštevuje vysokú školu formou denného štúdia, čo sa výrazne prejavilo v jej výdavkoch. Vyjadrenie otca považovala za účelové, nepravdivé, v snahe zbaviť sa svojej zodpovednosti. Celkový jeho postoj k štúdiu navrhovateľky bol negatívny z dôvodu, že sa tým zvýšia výdavky navrhovateľky, oproti otcom kamarátok navrhovateľky, ktorí podporujú svoje deti v štúdiu. Hoci navrhovateľka je samostatná, dospelá mladá žena, otec sa nemôže zbaviť zodpovednosti. Poukázala na samotné správanie sa otca, ktorému nebolo ľúto míňať finančné prostriedky na alkohol, pričom jej ide vyčítať kúpu topánok s tým, že za kalendárny rok navrhovateľka nemá len letné a zimné topánky a nie je možné ani uveriť tomu, že k životu by jej

postačovali dva – tri páry obuvi. Navrhla rozsudok okresného súdu potvrdiť a o trovách odvolacieho konania rozhodnúť tak, že žiaden účastník nemá právo na ich náhradu.

12. Vyjadrenie navrhovateľky bolo doručené otcovi navrhovateľky podaním okresného súdu zo dňa 29.04.2024 (č.l. 68 spisu) s možnosťou vyjadrenia sa k nemu v lehote 10-tich dní. Otec navrhovateľky opätovne vo vyjadrení k vyjadreniu navrhovateľky nesúhlasil s určenou výškou výživného vzhľadom na svoje osobné, majetkové pomery. Namietal nepreskúmateľnosť napadnutého rozsudku. Vyjadril sa, že finančne podporoval navrhovateľku aj po rozvode a tvrdenie navrhovateľky – dcéry, že pil a správal sa k exmanželke a k nej nevhodne, sú nepravdivé. Viac ako 20 rokov pracuje ako vodič z povolenia, vo voľnom čase svojpomocne postavil rodinný dom, v ktorom navrhovateľka žije, a preto prívlastok alkoholika do tejto situácie nepasuje. Zotrval na nadštandardnosti výdavkov navrhovateľky čo sa týka obuvi, jej opotrebenia. Toho času je na dlhodobej PN, a preto navrhovateľka nemôže od neho požadovať takýto nadštandard. Pre zdravotné ťažkosti, práceneschopnosť, a teda absenciu pravidelného príjmu z akejkoľvek pracovnej činnosti nie je možné uhrádzať okresným súdom určené výživné. Navrhoval, aby výživné bolo ponechané v pôvodnej výške, t.j. podľa rozvodového rozsudku. Žiadal rozsudok okresného súdu zrušiť. Otec navrhovateľky k vyjadreniu doložil doklad o rehabilitačnom vyšetrení, datovaný 25.03.2024, pokračovanie v práceneschopnosti s konštatovaním, že stav je zlepšený, ale sa doporučuje pokračovať v liečbe.

13. Vyjadrenie otca navrhovateľky bolo doručené navrhovateľke prostredníctvom zvoleného právneho zástupcu, ktorý v podaní zo dňa 27.06.2024 zotrval na vecnej správnosti rozsudku okresného súdu.

14. Krajský súd v Žiline, ako súd odvolací (§ 34 CSP), prejednal vec na základe odvolania podaného v zákonnej odvolacej lehote osobou oprávnenou – otcom navrhovateľky postupom bez nariadenia pojednávania podľa ustanovenia § 385 ods. 1 CSP a contrario, keď nebolo potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie a nevyžadoval si to ani dôležitý verejný záujem a za aplikácie ustanovenia § 65, § 66 CMP a contrario v spojení s ustanovením § 155 CMP bol rozsudok okresného súdu v napadnutých výrokoch o výživnom, nedoplatku na výživnom v spojení so závislými výrokmi o zmene pôvodného rozsudku okresného súdu a o trovách prvoinštančného konania potvrdený ako v týchto výrokoch vecne správne rozhodnutie podľa § 387 ods. 1, 2 CSP. Rozhodnutie bolo prijaté hlasovaním v pomere hlasov 3 : 0.

15. K procesnému postupu krajského súdu, ktorý prejednal odvolanie podané otcom navrhovateľky bez nariadenia pojednávania sa poukazuje na uznesenie Krajského súdu v Žiline č.k. 13CoP/103/2024-82 zo dňa 03.07.2024 keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na úradnej tabuli Krajského súdu v Žiline v lehote najmenej 5 dní pred jeho vyhlásením, v zmysle vyššie uvedeného uznesenia krajského súdu dňa 03.07.2024 a na webovej stránke Krajského súdu v Žiline, na základe čoho boli splnené podmienky k verejnému vyhláseniu rozsudku krajským súdom.

16. Primárne krajský súd k odvolaniu podanému otcom navrhovateľky a dôvodom odvolania, ako aj jeho rozsahu, poukazuje na to, že konanie o návrhu navrhovateľky ako plnoletého nezaopatreného dieťaťa bolo konaním, ktoré sa začína len na návrh (§ 155 CMP), preto odvolací súd bol viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania otca navrhovateľky. V konečnom dôsledku z podaného odvolania otcom navrhovateľky, datovaného 03.04.2024 bolo zrejmé, že nesúhlasil s určenou výškou vyživovacej povinnosti v sume 300,- Eur mesačne, o zameškanom výživnom a jeho odvolanie smerovalo aj do trov prvoinštančného konania.

17. Podstatou odvolania otca navrhovateľky bolo, že nesúhlasil s vyživovacou povinnosťou v sume 300,- Eur mesačne a následne ani so zameškaným výživným, pretože mal za to, že časť výdavkov, prezentovaných navrhovateľkou bola neopodstatnená, nepreukázaná, nadhodnotená. Otec navrhovateľky namietal, že rozsudok okresného súdu nespĺňa atribúty riadneho odôvodnenia, ak sa nezaoberal podstatnými argumentami, tieto nevyhodnotil, a i napriek avizovanému stavu ukončenia pracovného pomeru pred okresným súdom, toto okresný súd len sucho skonštatoval, že vychádza z aktuálneho stavu.

18. V prvom rade krajský súd na základe podaného odvolania hodnotil, či má spôsobilý predmet posudzovania, a to rozsudok okresného súdu s náležitosťami vyžadovanými

ust. § 220 ods. 2 CSP v spojení s ust. § 2 ods. 1 CMP. Nemožno súhlasiť s odvolacím dôvodom otca navrhovateľky, že by rozhodnutie okresného súdu nebolo zákonne požadovaným spôsobom odôvodnené. V rozsudku okresného súdu sú jednoznačne vyjadrené skutkové závery, vyjadrená citácia rozhodných zákonných ustanovení, ktoré boli aplikované na zistený skutkový stav veci. Okresný súd jednoznačne vyjadril svoje závery, zhodnotenia, ktoré boli nevyhnutne potrebné pre rozhodnutie o podanom návrhu navrhovateľky, a čo je rozhodné, zaoberal sa hmotno-právnou podmienkou vyplývajúcou z ust. § 78 ods. 1 Zákona o rodine, keď porovnával pomery, ktoré tu boli v čase pôvodného súdneho rozhodnutia o výživnom rozsudkom Okresného súdu Čadca č.k. 7P/3/2020-60 zo dňa 08.09.2020 s pomermi, ktoré tu nastali k dátumu rozhodovania okresného súdu na strane navrhovateľky ako oprávnenej osoby a u otca navrhovateľky ako osoby povinnej. Riadnym spôsobom okresný súd porovnal zmenu pomerov oproti pôvodnému súdnemu rozhodnutiu, ktorá bola podstatná a kvalifikovaná a dala nevyhnutný základ pre rozhodnutie o zvýšení výživného z pôvodnej výšky 220,- Eur na 300,- Eur mesačne. Oproti pôvodnému súdnemu rozhodnutiu bolo zistené, že navrhovateľka je študentkou vysokej školy Univerzity Matej Bela v Banskej Bystrici, s ktorým štúdiom nepochybne došlo k nárastu výdavkov a odôvodnených potrieb navrhovateľky oproti pôvodnému súdnemu rozhodnutiu o výživnom 220,- Eur, keď bola študentkou strednej školy.

19. Oproti pôvodnému súdnemu rozhodnutiu o výživnom 220,- Eur mesačne, o ktorom bolo rozhodnuté približne pred tromi rokmi, z dôvodu kvalifikovanej zmeny pomerov, keď sa navrhovateľka stala študentkou vysokej školy, bolo zvýšené výživné na sumu 300,- Eur mesačne, t.j. rozdielovo o 80,- Eur mesačne, čo zvýrazňuje krajský súd, že je sumou, ktorá nepochybne zodpovedá nárastu výdavkov na strane navrhovateľky, a preto nemožno skonštatovať, že by takto určená vyživovacia povinnosť otcovi navrhovateľky nezodpovedala zmeneným pomerom, resp., že by takouto sumou zvýšeného výživného mali byť pokryté nepreukázateľné, nadhodnotené, nepodložené, resp. nadštandardné výdavky navrhovateľky tak, ako ich vykvalifikoval otec navrhovateľky v odvolaní.

20. V konkrétnosti odvolacieho dôvodu otca navrhovateľky v tom, že topánky sa dajú kúpiť za 60,- Eur až 100,- Eur, a to lepší priemer a vyššia kvalita, preto výdavky od 400,- Eur až do 500,- Eur ročne na topánky považoval za nadhodnotené, krajský súd uvádza, že tento odvolací dôvod nie je relevantný. Je potrebné u otca navrhovateľky upriamiť pozornosť na to, že navrhovateľka je dospelá mladá žena, tak ako to sám vyjadril v ním podanom odvolaní, na strane ktorej nielen v súvislosti s vysokoškolským štúdiom, ale aj pre voľnočasové aktivity, ako sú spoločenské, športové, rozhodne nemôže postačovať vo výdavkovej pološke obuvi len jedna obuv na teplejšie počasie a jedna obuv na chladnejšie počasie tak, ako to neopodstatnene namietal otec navrhovateľky v odvolaní. Takisto namietanie periodicity zakupovania obuvi, resp., že sezónna obuv sa nekupuje každý rok a obuv do školy v sume 30,- Eur by mala vydržať aj 3 – 5 rokov, nie je argumentom, ktorý by relevantne mohol zasiahnuť do výdavkových položiek vyjadrených navrhovateľkou, a to s dôrazom na to, že výživné nemá pokrývať len nevyhnutné životné výdavky, ale má byť zamerané aj na výdavky súvisiace s voľnočasovými aktivitami, ktoré nepochybne patria k rozvoju osobnosti. Z tohto dôvodu preto krajský súd nemohol akceptovať ani námietku otca navrhovateľky v odvolaní o výdavkoch, týkajúcich sa plávania navrhovateľky a čo sa týka nákladov na cestovné, tieto boli v konaní pred okresným súdom dokladané, preukázané. Ak otec navrhovateľky apeloval na to, že si navrhovateľka vie aj privyrobiť, tak prípadne táto jej pracovná aktivita nemôže zbaviť vyživovacej povinnosti otca a ani nenahrádza jeho vyživovaciu povinnosť, ak v zmysle § 62 ods. 1 Zákona o rodine plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné sa živiť. Nepochybne od posledného súdneho rozhodnutia na strane navrhovateľky nastala zmena pomerov a rovnako táto zmena pomerov bola zistená aj na strane otca navrhovateľky ako osoby povinnej.

21. Krajský súd zdôrazňuje, že účelom výživného je uhrádzanie nielen priebežne sa vyskytujúcich (bežných) potrieb dieťaťa, ale všetkých potrieb prospešných k jeho všestrannému vývoju, teda aj potrieb vyskytujúcich sa nepravidelne za dlhšie časové obdobie, prípadne potrieb výlučne náhodných, ako aj potrieb, ktoré súvisia so zabezpečením zdravého vývoja dieťaťa, ku ktorému v okolnostiach danej veci patrí aj to, že navrhovateľka pravidelne chodíva na plaváreň.

22. Krajský súd za aplikácie ust. § 387 ods. 2 CSP sa v celom rozsahu stotožňuje s napadnutým rozsudkom okresného súdu v spojení s odôvodnením viažucim sa k napadnutej výrokovej časti a v podrobnostiach na jeho závery odkazuje, a to tak skutkové ako aj právne. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozsudku okresného súdu krajský súd v odôvodnení svojho rozsudku vyjadril svoje

zhodnotenia k odvolacím dôvodom otca navrhovateľky, ktoré sa vzťahovali k výdavkom navrhovateľky. Súčasne sa vyjadruje k námietkam otca navrhovateľky k zmene pomerov na jeho strane, ak je toho času na dlhodobej práceneschopnosti s poruchou zdravia, čo podľa jeho názoru mu neumožňuje platiť okresným súdom určené výživné. Zmenu pomerov na strane otca navrhovateľky ako osoby povinnej okresný súd riadnym spôsobom zdôvodnil, a to oproti pôvodnému súdnemu rozhodnutiu, ak do týchto pomerov zahrnul nielen príjem zo zamestnania, ale aj komplexne posúdil majetkovú situáciu otca navrhovateľky, vlastníctvo hnutelných, nehnuteľných vecí, úspory, čo vyjadril v odseku 13. odôvodnenia napadnutého rozsudku v spojení s odsekom 14.. Ak otec navrhovateľky k odvolaniu doložil záznam z neurologického vyšetrenia, oznámenie o skončení pracovného pomeru uplynutím doby určitej, k týmto listinám krajský súd má za to, že na vyhodnotenie odvolacích dôvodov, posúdenia rozsudku okresného súdu v napadnutých výrokových častiach nebolo potrebné nariadiť pojednávanie, ak bolo postačujúce vychádzať z obsahu celého súdneho spisu. Inými slovami vyjadrené, postačovalo preskúmanie vecí na základe spisovej dokumentácie so vzatím do úvahy okolností danej veci, ako aj vyjadrenia otca navrhovateľky na pojednávaní konanom pred okresným súdom dňa 19.02.2024, pokiaľ sám uviedol, že už nebude môcť byť zamestnaný, pretože bol odsúdený na podmienený trest odňatia slobody na jeden rok so skúšobnou dobou 15 mesiacov za marenie výkonu úradného rozhodnutia, a preto tak ako vecne správne skonštatoval okresný súd, sa otec navrhovateľky vlastným konaním zbavil možnosti ďalej pracovať u svojho zamestnávateľa. Nie je možné stratu príjmu z tohto zamestnania prenášať na ujmu navrhovateľky ako oprávnenej z vyživovacej povinnosti, resp. táto skutočnosť nemôže byť dôvodom, aby zasiahla do okresným súdom dôvodne stanovenej výšky výživného 300,- Eur mesačne v prospech navrhovateľky. Ak aj na strane otca navrhovateľky nastali zdravotné problémy, ktoré prezentoval na základe neurologického vyšetrenia, tak tieto podľa vyšetrení, datovaných 29.02.2024, 11.03.2024 predstavujú aktuálny zdravotný stav u otca navrhovateľky, ktorý ani k dátumu konania, rozhodovania krajským súdom o odvolaní otca navrhovateľky nie je trvalého charakteru vzhľadom k časovému momentu vykonaných šetrení a rozhodnutia krajským súdom, a preto zostali bez vplyvu k určenej (zvýšenej) výške vyživovacej povinnosti otca navrhovateľky v sume 300,- Eur mesačne rozsudkom okresného súdu.

23. Vzhľadom k nárastu výdavkov na strane navrhovateľky, zistených schopností a možností otca navrhovateľky, krajský súd nezistil dôvody na zmenu a ani na zrušenie rozsudku okresného súdu v dotknutých výrokových častiach, preto vo vyvolanom odvolacom konaní bol rozsudok okresného súdu vo výrokoch o výživnom, nedoplatku na výživnom v spojení so závislými výrokmi o zmene pôvodného súdneho rozsudku a o trovách prvoinštančného konania potvrdený ako v týchto výrokoch vecne správne rozhodnutie podľa § 387 ods. 1, 2 CSP. V podrobnostiach krajský súd odkazuje na odôvodnenie rozsudku okresného súdu, viažuce sa k napadnutým výrokovým častiam z dôvodu aplikácie ustanovenia § 387 ods. 2 CSP. Krajský súd sa v štádiu odvolacieho konania, v odôvodnení svojho rozsudku vysporiadal s podstatnými odvolacími dôvodmi otca navrhovateľky.

24. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1 CSP, § 52 CMP tak, že žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov odvolacieho konania, ak neboli zistené dôvody postupu pre iné rozhodnutie v zmysle ust. § 54, § 55 CMP.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie **n i e j e** prípustné.

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa.

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 428 CSP v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa § 429 ods. 1 CSP dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa § 429 ods. 2 CSP povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.

Podľa § 430 CSP rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa § 420 CSP dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa § 431 CSP dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada.

Podľa § 421 CSP dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa § 432 CSP dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci. Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia.

Podľa § 433 CSP dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prvej inštancie alebo pred odvolacím súdom.

Podľa § 434 CSP dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania.

Podľa § 435 CSP v dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania.